

[Justitsministeren.]

ærede socialministers opmærksomhed på det ærede medlems bemærkninger og bede ham undersøge, om der kan foretages noget.

Til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen vil jeg sige, at jeg synes i og for sig, det ærede medlem havde ret i den betragtning, at noget kunne have talt for at søge en samlet løsning af alle invalideredes forhold. Nu har man jo løst problemet for de talelidende, og her foreligger forslag vedrørende blindeforsorgen, så jeg vil tro, vi skal være tilfreds med at få disse forhold ordnet. Der kan komme ting frem senere, som nødvendiggør en løsning af problemer på andre områder; nu tror jeg, det er for sent at søge tilstræbt en samlet løsning.

Det ærede medlem gjorde nogle enkelte bemærkninger, som det vel vil være rimeligt at drøfte i udvalget; dog vil jeg gerne sige, at jeg ligesom det ærede medlem synes, at lovforslagets titel lyder lidt mærkelig; dette „stærkt — svag“ lyder ikke så heldigt, og det var vel rimeligt, om man søgte frem til en anden betegnelse.

I anledning af det ærede medlems kommentarer til § 6 vil jeg gøre opmærksom på, at der ikke i denne lovgivning er tale om tvangsmidler; her kommer de almindelige bestemmelser om børneforsorgen ind, herunder grundlovens § 71 med dens beskyttelse af den enkeltes frihed.

Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen kan jeg sige, at for de evnesvages vedkommende er en løsning i sigte, for så vidt som der for nogle år siden, vistnok i 1953, er nedsat en kommission om dette spørgsmål.

Endelig er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Søren Olesen i den tak, han rettede til Dansk Blindesamfund for den virksomhed, dette har udfoldet.

Jeg vil slutte med endnu en gang at takke samtlige ordførere for deres velvillige indstilling til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1263, fremsættelsen i tidenden sp. 2303).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Pedersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Holger Larsen, er forhindret i at være tilstede ved mødet i dag, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, drejer det sig om visse ydelser til militære værnepligtige, der er blevet invalider under aftjeningen af deres værnepligt før 1. april 1947, idet disse ydelser ikke er underkastet automatisk udligning ved pristalsregulering, som det er tilfældet for værnepligtige, der er kommet til skade efter denne dato. Man har ved lovændringen i 1952 forhøjet disse ydelser med 25 pct., således at de fulgte de automatisk regulerede ydelser for ulykkestilfælde, der var indtruffet efter 1. april 1947. Da ydelserne i disse sidstnævnte tilfælde fra 1. april 1956 automatisk vil blive forhøjet med 5 pct., ligesom de også pr. 1. april 1955 blev forhøjet med 5 pct., finder jeg det rimeligt, at ydelserne til værnepligtige, der er kommet til skade i tiden før 1. april 1947, får en tilsvarende forhøjelse, således at denne fra 1. april 1956 udgør 10 pct.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Søren Andersen: Det lovforslag, som vi behandler her, tilsigter at bringe rente- og kapitalerstatninger og andre ydelser à jour for de grupper indenfor ulykkesforsikringen, der ikke automatisk får deres hjælp pristalsreguleret. Det drejer sig om dem, der